

ἐργάζεται χωρίς διεύθυνσι. Ὁ ἀφηρημένος τότε πάσχει ἓνα εἶδος ὑπνοβασίας, ἢ καὶ χειρότερα.

Ἦμπορεῖ τότε ν' ἀπιθώσῃ τὸ λιανοκέρι ἀναμμένο ἀπάνου ἄσ τὸ κρεβάτι, καὶ νὰν τὸ ἀφήσῃ ἐκεῖ νὰ κάψῃ τὸ σπιτί.

Ἦμπορεῖ νὰ κλείσῃ τὸ παιδάκι του ἄ ἓνα μέρος καὶ νὰ μὴν τὸ θυμηθῆ πλέον . . . .

Ἦμπορεῖ νὰ γένη αἷτιος πολλῶν τοιούτων δυστυχημάτων. Ἀλλὰ καὶ παρεχτός τῶν φρικωδῶν τούτων, ἐχθέεται ὁ ἀφηρημένος ἄ ἄλλα πολλά, ἐπιζήμια κ' ἐκεῖνα καὶ δυσάρεστα, καὶ ποῦ κἀνου τὸν ἀφηρημένον γελοῖον.

Μπαίνει στὸ κατώϊ του νὰ κάμῃ κᾶτι καὶ διὰ νὰ μὴ λερώσῃ τὸ φράκο του, τὸ βγαίνει, τὸ διπλώνει καὶ τὸ φυλάει μέσα ἄ ἓνα πληθάρι γεμάτο λάδι. Ἔπειτα δὲν τὸ βρίσκει καὶ φωνάζει πῶς τοῦ τὸ ἐκλέψανε.

Ἦδυέται νὰ κοιμηθῆ καὶ πιθώνει τὸ ρολοῖ του μέσα στὴ λεκάνη! Τὴν ἀκόλουθην αὐγὴ σασίζει πῶς διάλογο τὸ ρολοῖ του εἶνε μέσα στὴν σαπουνάδα!

Βγαίνει νὰ πάῃ νὰ ψωνίσῃ· μὰ ἔχει ἄ τὸ νοῦ του τὸν Γαλλο-πρωσικὸ πόλεμο τοῦ 1870, καὶ περνάει τὴν ἀγορὰ χωρίς νὰ τὴν προσέξῃ· τραβάει τὸ δρόμο ἐμπρός ἔως ὅτου νὰ μπάσῃ τοὺς Πρόσους εἰς τὸ Παρίσι· καὶ τότε ἔξυπνημένος εἰς τὸν πραγματικὸν κόσμον, γυρίζει ὀπίσω καὶ ψωνίζει τὰ λάχανά του.

Ἐρωτᾷ ἐπανειλημμένως τί νέα ἔφερε τὸ ἀτμόπλοιο, ἀφοῦ πρῶτα τοῦ εἶπανε πῶς δὲν ἦλθε ἀκόμη.

Ὁ ἀφηρημένος ἔχει στιγμές ποῦ μᾶς ἐνθυμίζει τὸν παλίμπαιδα.

Καθαρίζει ἀμύγδαλα; πολὺ εὐκόλο νὰ πετάξῃ τὰ μومουδία, καὶ νὰ βαστάξῃ τὰ τσούφλια.

Σὲ καλένει νὰ σὲ γέψῃ αὔριο; ἐνδέχεται νὰ μὴν τὸ ἄθυμηθῆ πλέον· καὶ αὔριο νὰ πᾶς καὶ νὰ τὸν εὔρης γεμένονε.

Κυρία, ἢ ὁποία, ἀφηρημένη, εἶχε ἦδη ῥωτήσῃ δυὸ φορὲς κάποιον τῆς φτωχῆ πόσα παιδιά εἶχε· ὅταν καὶ τρίτη φορὰ τὴν ξαναρώτησε:—«Κυρία μου, τῆς εἶπεν ἡ φτωχὴ, ἀπὸ τὴν ὕστερη φορὰ ποῦ μ' ἐρώτησες δὲν ἔκαμα ἄλλο».

Ὁ ἀφηρημένος εἶνε σωματικῶς ἐμπρός μας, ἐνῶ τὸ πνεῦμα του ἐνδέχεται νὰ ταξειδεύῃ μὲ τ' ἀερόστατο. Καὶ τότε χάνοιμε τὰ λόγια μας ὀμιλώντάς του.

ἈΝΔΡ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

Ἐπίγραμμα — εἰς φιλάρεσκον

ἌΝ θέλετε νὰν' ἐλαφρὸ τὸ χῶμα ποῦ κοιμᾶται,
στὴν πλάκα μὴ διαβάσετε τὰ χρόνια τῆς, διαβάται! . .

ἈΡΧΙΑΧΟΣ